

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Barbatianus Conf. 31. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

jam poterat. Et verò ejulatus, & comploratio totâ urbe facta aures Imperatoris exoravit, factique pœnitens, censuit ipse hoc quoque ingens scelus esse, facere scelus voluisse. Intereâ principum Apostolorum species dormienti oblata vocare SILVESTRVM jussit, qui sanctiores illi thermas ostenderet. Vocavit, & Christianis undis lotus, lepram corporis animique exuit. Triumphum SILVESTRO mortuo anno CCC. XXXV. cælum decrevit. *Ex Baronio.*

Mittitur Virginis Filius, Filius Dei altissimi, & jubetur occidi, ut vulneribus meis pretioso sanguinis sui balsamo medeatur. Agnosce homo, quàm gravia sint vulnera, pro quibus necesse est Dominum Christum vulnerari. S. Bern. serm. 3. de Nat.

S. BARBATIANUS CONF.

31. Decembris.

BARBATIANVS Sacerdos Antiochiâ Romam venit, credo ut virtus viri, & prodigia facilius inde in orbem se diffunderent. Etenim cum sub adventum suum cæcum, alteramq; oculis laborantem puellam curasset, oculos omnium in se vertit: & cum servulum Imp. Valentiniani per scalas præcipitè in pedes erexit, ipsum sibi Imperatorem devinxit. Igitur à Placidiâ Augustâ Ravennam deductus, auctor huic cœpit esse, ut D. Joannis, quem Evangelistam dicimus, honori templum augustum moliretur. Persuasit, & ubi ad fastigium fabrica fuit deducta, ecce ipse Divus Joannes Pontificali habitu insignis ædem sacrare visus est, & miraculi vestigium sandalium dextri pedis Augustæ relinquere. Atque hoc templum, cum illi jam totum se BARBATIANVS addixisset,

mira-

miraculis pluribus decoravit. Nam cruce (familiari jam medicinâ) & strumam à collo nobilissimi adolescentis, & à matronâ sanguinis fluxum pepulit; atque hæc cum grata sapius ad templum inviseret, sinistrâ suspicione ductus maritus, BARBATIANVM in templo stricto ferro aggreditur. Sed manus, pes, lingua hominis tam diu in loco obriguerunt, dum facilis etiam in hostes medicus BARBATIANVS precibus suis emolliit. *Ex Ferrar.*

Multum meruit de nobis Deus, qui & immeritis seipsum dedit nobis. Quid enim melius seipso dare poterat vel ipse? Ergo si Dei meritum quaritur, illud est præcipuum, quia prior dilexit nos, dignus planè qui redametur, præsertim si advertatur, Quis, Quos, Quantumq; amaverit. S. Bern. de Dil. Deo.

S. COLUMBA VIRG. MART.

31. Decembris.

INnocentis COLUMBÆ sanguinem qui fundere hodie potuit, an non rectè hunc accipitrem dixerò? Fuit hic Aurelianus Imp. qui ubi Senonas (patriam COLUMBÆ) venit, illico in virginem castissimam involavit, prædamque filii amoribus servaturus, precibus, promissis, minis à Christi amplexibus virginē studuit avocare. Sed quæ potuisset avelli, quæ his se tam arctè illigaverat, hederat? Ergo aut sacrificat, ait tyrannus, aut tute igne sacrificabere, nec prius quàm quem maximè amas pudorem Veneri litaveris. Risit ad illa virgo, ad hæc cohorrui. Nec mora, ad lupos abducitur; & ecce, Barucha juvenis princeps audaciæ & impudentiæ irrumpit. Quid faceret inter ungues milvi COLUMBA? Gemit, & gemitus surdis

Dd 6

homi-